

บทที่ ๔

ผลการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) ของประชาชนในเขตตำบลระแงง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์

ในการศึกษาค้นคว้าบทที่ ๔ ผลการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) ของประชาชนในเขตตำบลระแงง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อศึกษาเป็น ๓ หัวข้อหลัก ได้แก่ ๑) ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนตำบลระแงง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์ ๒) ข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ๓) ผลการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) ดังนี้

๔.๑ ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนตำบลระแงง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์

ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนตำบลระแงง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์ กำหนดประเด็นศึกษา ๑๐ ประเด็น ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ที่ตั้ง ลักษณะภูมิประเทศ ทรัพยากรตำบล ครุภัณฑ์/ประชากร การประกอบอาชีพ สภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี การศึกษา และกลุ่ม/องค์กร/กองทุน ดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ ประวัติความเป็นมา

ประมาณพุทธศักราช ๒๓๐๓ ในสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทัศน์ ข้างเผือก ได้หนีมาทางป่า ตะวันออก เชียงปุม (พระยาสุรินทร์ภักดีศรีณรงค์จางวาง) ซึ่งเป็นชาวส่วยหรืออยู่ในภาษาถิ่น ซึ่งมีความชำนาญในการจับช้าง และได้ติดตามข้างเผือกส่งกลับคืนกรุงศรีอยุธยา เชียงปุมจึงได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นหลวงสุรินทร์ภักดี ต่อมาหลวงสุรินทร์ภักดีขอย้ายเมืองมาอยู่ที่บ้านประทายสมัน และได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นพระสุรินทร์ภักดีศรีณรงค์จางวาง ในสมัยรัชกาลที่ ๔ เมื่อ “พระสังฆบุรีศรีนคร อัจจะ” (อำเภอสังขะ) เข้ากราบบังคมทูลพระกรุณาตั้ง “บ้านกุดไผท” หรือ “บ้านจารพัต” เป็นเมืองและขอให้หลวงไชยสุริยวงศ์(คำมี) บุตรหลวงไชย สุริยวงศ์คนเดิม เป็นเจ้าเมือง เมืองที่ตั้งใหม่ ได้รับพระราชทานนามว่า “เมืองศีร์ษะเกษ” ในสมัยรัชกาลที่ ๕ มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นแบบมณฑล จังหวัด และอำเภอสหัสขันธ์ ได้ถูกยุบขึ้นกับจังหวัดสุรินทร์ และมีการย้ายที่ว่าการจากบ้านจารพัต เนื่องจากบ้านจารพัตเป็นเมืองเล็กๆ ไม่มีถนนหนทางเข้าถึง และในบริเวณดังกล่าวเป็นที่ลุ่มและย้ายที่ว่าการอำเภอ มาตั้งที่ “บ้านตะเคียน” โดยสร้างเป็น “ศาลาชั่วคราว” คนสมัยก่อนเรียกว่า “ทำเนียบ” ตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดิน เพราะในช่วงนั้นมีการตัดเส้นทางจาก จังหวัดนครราชสีมา – จังหวัดอุบลราชธานี แล้วตั้งที่ว่าการอำเภอ ณ บ้านตะเคียน ตั้งอยู่ใกล้ ลำห้วยพอก ซึ่งเป็นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึงทำเนียบบ่อยๆ ต่อมาปลายปี พ.ศ.๒๔๕๔ จึงได้ย้ายที่ว่าการอีกครั้ง มาอยู่ที่ “บ้านอนันต์” ตำบลยางซึ่งเป็นที่สูง น้ำท่วมไม่ถึง จึงได้ตั้งที่ทำการอำเภออย่างถาวร พร้อมตัดคำว่า “พิสัย” ออกไปเหลือเพียง “อำเภอสหัสขันธ์” หมายถึง แผ่นดินที่สูงหรือภูเขา และตั้งอยู่ที่บ้านอนันต์ นานถึง ๒๐ ปี (ระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๕๔ - ๒๔๗๔) ในช่วงปี ๒๔๖๘ เริ่มมีเส้นทางรถไฟ ระหว่างจังหวัดนครราชสีมา - จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีสถานีย่อยที่ “บ้านระแงง”(ระแงงภาษาเขมร แปลว่า ตั้ว เพราะบริเวณนั้นมีต้นตั้วขึ้นอยู่มาก) สถานีดังกล่าวอยู่ไกลจากที่ว่าการอำเภอ ทำให้เดินทางมาที่ว่าการอำเภอไม่สะดวก ดังนั้น ในราว พ.ศ.๒๔๗๔ ทางราชการ จึงย้ายที่ว่าการอำเภอมาตั้งอยู่ที่ “บ้านระแงง” ซึ่งขณะนั้น บ้านระแงงก็เป็นศูนย์กลางทางการค้า และมีสถานีรถไฟ ซึ่งใช้ในการขนส่งสินค้า และบ้านปราสาท เป็นแหล่งชุมชนอยู่แล้ว และทางการได้

เปลี่ยนชื่อสถานีรถไฟบ้านระแงง เป็นสถานีรถไฟศรีขรภูมิ เพื่อให้สอดคล้องกับ ชื่อของอำเภอ และ ที่ว่าการอำเภอ ก็ตั้งอยู่ที่ “บ้านระแงง” มาจนถึงปัจจุบันนี้ ชาวบ้านได้เล่าเพิ่มเติมว่า บริเวณที่ตั้ง ของอำเภอในปัจจุบันนี้ เคยเป็นสนามบินมาก่อน สนามบินดังกล่าวสร้างขึ้นโดยฝ่าย สัมพันธมิตร ในช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ราวปี ๒๔๘๔ แต่เป็นสนามบินขนาดเล็ก และต่อมาได้ปิดตัวเองลง ในราว ปี ๒๔๙๐

๔.๑.๒ ที่ตั้ง

ตำบลระแงง ตั้งอยู่ห่างจากจังหวัดสุรินทร์ ไปทางทิศตะวันออก ๓๔ กิโลเมตร ตาม เส้นทาง ถนนสุรินทร์ – ศรีสะเกษ และอยู่ห่างจากตัวอำเภอศรีขรภูมิไปทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ ๘ กิโลเมตร โดยมีพื้นที่ ๓๙.๓๔ ตารางกิโลเมตร ที่ตั้งอาณาเขตติดต่อ ทิศเหนือติดต่อกับเขตพื้นที่ ตำบลหนองขาวและตำบลนาทุ่ง อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ทิศใต้ ติดต่อกับเขตพื้นที่ตำบลตรมไพร อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตพื้นที่ตำบลยาง และ ตำบลกุดหวาย อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ และ ทิศตะวันตก ติดต่อกับพื้นที่ตำบลจารพัต อำเภอศรีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

๔.๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลระแงง มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ลักษณะดินเป็นดิน ร่วนปนทราย โดยทั่วไปจะมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อนและแห้งแล้ง ฤดูฝนตกชุกปานกลาง และฤดูหนาว ปานกลางและลมแรง

๔.๑.๔ ทรัพยากรตำบล

พื้นที่ตำบลระแงง ทั้งสิ้นประมาณ ๑๘,๗๔๘ ไร่ พื้นที่ ๑๓,๖๓๗ ไร่ พื้นที่เขตป่า สงวนฯ ๗๖๒ ไร่ มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ลำน้ำ,ลำห้วย จำนวน ๑ สาย บ่อน้ำตื้น จำนวน ๙ แห่งบ่อ บาดาล จำนวน ๔๖๓ แห่ง มีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ได้แก่ บ่อน้ำตื้น จำนวน ๙ แห่ง บ่อบาดาล จำนวน ๒๙ แห่ง

๔.๑.๕ ครุฑเรือน/ประชากร

ตำบลระแงงมีจำนวนครุฑเรือนทั้งหมด ๑,๑๓๙ ครุฑเรือน ประชากรทั้งหมด ๔,๗๓๔ คน ชาย ๒,๓๐๐ คน หญิง ๒,๔๓๔ คน ครุฑเรือนยากจน(ตกเกณฑ์ จปฐ.ข้อ๓๐) จำแนก ประชากรตามช่วงอายุแบบสากล ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑

จำแนกประชากรตามช่วงอายุแบบสากล

ตามช่วงอายุ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๓๑	๓๐	๖๑
๑-๕ปี	๑๕๒	๑๕๐	๓๐๒
๖-๑๐ปี	๑๘๑	๑๙๓	๓๗๔
๑๑-๑๕ปี	๒๒๔	๑๙๕	๔๑๙
๑๖-๒๐ปี	๒๑๙	๑๙๓	๔๑๒
๒๑-๒๕ปี	๑๖๘	๑๕๖	๓๒๔

๒๖-๓๐ปี	๑๕๘	๑๕๘	๓๑๖
๓๑-๓๕ปี	๑๙๕	๑๘๕	๓๘๐
๓๖-๔๐ปี	๑๙๔	๑๙๗	๓๙๑
๔๑-๔๕ปี	๑๘๖	๒๑๓	๓๙๙
๔๖-๕๐ปี	๑๖๕	๑๗๕	๓๔๐
๕๑-๕๕ปี	๑๔๑	๑๕๖	๒๙๗
๕๖-๖๐ปี	๑๑๐	๑๒๐	๒๓๐
๖๑-๖๕ปี	๗๔	๑๒๓	๑๙๗
๖๖-๗๐ปี	๔๘	๗๖	๑๒๔
๗๑-๗๕ปี	๒๘	๔๖	๗๔
๗๖-๘๐ปี	๑๒	๓๕	๔๗
๘๑-๘๕ปี	๗	๑๘	๒๕
๘๖-๙๐ปี	๖	๑๑	๑๗
๙๑-๙๕ปี	-	๔	๔
๙๖-๑๐๐ปี	๑	-	๑
รวม	๒,๓๐๐	๒,๔๓๔	๔,๗๓๔

หมายเหตุ : ข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๕

๔.๑.๖ การประกอบอาชีพ

อาชีพของชาวตำบลระแงง จำแนกได้ดังนี้ อาชีพเกษตรกรรม –ทำนา จำนวน ๒,๐๒๙ คน อาชีพเกษตรกรรม –ทำไร่ จำนวน ๑ คน อาชีพเกษตรกรรม –ทำสวน จำนวน ๐ คน อาชีพเกษตรกรรม –ประมง จำนวน ๐ คน อาชีพเกษตรกรรม –ปศุสัตว์ จำนวน ๐ คน อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓ คน อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน ๕ คน อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน ๙๓๙ คน อาชีพค้าขาย จำนวน ๑๓๕ คน อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๑๐ คน อาชีพอื่นๆ จำนวน ๓๓ คน กำลังศึกษา จำนวน ๑,๑๗๑ คน ไม่มีอาชีพ จำนวน ๒๖๔ คน ซึ่งแสดงข้อมูลตามตารางที่ ๔.๒ ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒

อาชีพของประชากรตำบลระแงง

ลำดับที่	อาชีพ	จำนวน/คน
๑	เกษตรกรรม –ทำนา	๒,๐๒๙
๒	เกษตรกรรม –ทำไร่	๑
๓	เกษตรกรรม –ทำสวน	๐
๔	เกษตรกรรม –ประมง	๐
๕	เกษตรกรรม –ปศุสัตว์	๐
๖	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓
๗	พนักงานบริษัท	๕
๘	รับจ้างทั่วไป	๙๓๙
๙	ค้าขาย	๑๓๕

๑๐	ธุรกิจส่วนตัว	๑๐
๑๑	อาชีพอื่นๆ	๓๓
๑๒	กำลังศึกษา	๑,๑๗๑
๑๓	ไม่มีอาชีพ	๒๖๔

๔.๑.๗ สภาพสังคม

ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๔ หมู่บ้าน อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลระแงง จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน อยู่ในเขตเทศบาล ๔ หมู่บ้าน และอยู่ในเขตรับผิดชอบทั้งในเขตและนอกเขต จำนวน ๑๔ หมู่บ้าน มีความหลากหลายในเชื้อชาติและวัฒนธรรม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาพื้นบ้าน คือ ภาษาลาว เขมรและส่วย ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และอิสลามบางส่วน ประกอบอาชีพหลัก คือ การทำนา อาชีพเสริม การเลี้ยงสัตว์ การเกษตร รับจ้าง เป็นต้น ครุฑเรือนในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้าน และมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อประโยชน์ของชุมชน โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางรวมของการประกอบพิธีทางศาสนาและกิจกรรมต่างๆ

๔.๑.๘ วัฒนธรรมประเพณี

คนในหมู่บ้านมีการประกอบพิธี เช่นไหว้ปู่ตาประจำหมู่บ้านในวันขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๖ ก่อนการ ไถ หว่าน ดำ และเมื่อเกี่ยวข้าวเสร็จแล้วก็นำข้าวขึ้นยุ้งฉาง ในวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ มีการประกอบพิธีสู่ขวัญข้าวเพื่อศิริมงคล และให้มีความอุดมสมบูรณ์ ส่วนประเพณีที่สืบทอดและปฏิบัติมา ได้แก่ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันสงกรานต์ วันสารท การทำบุญทอดกฐิน วันลอยกระทง ประเพณีบุญบั้งไฟ เป็นต้น

๔.๑.๙ การศึกษา

ระดับทางการศึกษาของประชากรในตำบลระแงงจำแนกได้ดังนี้ มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน ๑๖ คน ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๗๓ คน ระดับอนุปริญญา จำนวน ๗๖ คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน ๔๘๔ คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๘๐๒ คน ระดับประถมศึกษา จำนวน ๔๕๘ คน ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน ๘๐๒ คน ระดับอนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก จำนวน ๒๑๓ คน ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน ๒๙๔ คน จากข้อมูลดังกล่าวจัดทำเป็นตารางที่ ๔.๓ ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๓

ระดับการศึกษาของประชากรตำบลระแงง

ลำดับที่	ระดับที่ศึกษา	จำนวน/คน
๑	ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	๑๖
๒	ระดับปริญญาตรี	๑๗๓
๓	ระดับอนุปริญญา	๗๖
๔	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	๔๘๔
๕	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๐๒
๖	ระดับประถมศึกษา 4-6	๔๕๘

๗	ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา	๘๐๒
๘	ระดับอนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	๒๑๓
๙	ไม่ได้รับการศึกษา	๒๙๔
	รวม	

๔.๑.๑๐ กลุ่ม/องค์กร/กองทุน^๑

กองทุนหมู่บ้าน จำนวน ๑๕ กองทุน โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน จำนวน ๖ หมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มอาชีพ (แม่บ้าน) จำนวน ๑ กลุ่ม กลุ่มอาชีพเลี้ยงโค กระบือ จำนวน ๓ กลุ่ม กลุ่มทำขนม จำนวน ๑ กลุ่ม กองทุนฟื้นฟู จำนวน ๒ กองทุน กลุ่มปลูกหอม กระเทียม จำนวน ๑ กลุ่ม ยุ้งนาง จำนวน ๒ กลุ่มศูนย์สาธิตการตลาด จำนวน ๒ กลุ่ม กลุ่มรีไซเคิลพลาสติก จำนวน ๑ กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มยังมีจำนวนสมาชิก มีเงินทุนหมุนเวียนในแต่ละปี ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดดังตารางที่ ๔.๔ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๔

จำแนกกลุ่ม องค์กร กองทุน

ชื่อกลุ่ม/องค์กร/กองทุน	จำนวนกลุ่ม	สมาชิก (ราย)	เงินทุน (บาท)	หมายเหตุ
กองทุนหมู่บ้าน	๑๕ กองทุน	๑,๑๓๐	๑๔,๓๐๐,๐๐๐	ม.๑,ม.๓-๑๕
โครงการแก้ไขปัญหาคาความ ยากจน	๖ หมู่บ้าน	๔๒๒	๑,๗๐๓,๐๐๐	ม.๕,๖,๗,๘,๑๑,๑๒
กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๕ กลุ่ม	๓๐๒	๒,๕๔๕,๒๔๐	ม.๔,๕,๖,๑๒,๑๕
กลุ่มอาชีพ (แม่บ้าน)	๑ กลุ่ม	๒๓๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	ม.๙
กลุ่มอาชีพเลี้ยงโค กระบือ	๓ กลุ่ม	๑๗๑	๕๑๐,๐๐๐	ม.๔,๙,๑๔
กลุ่มทำขนม	๑ กลุ่ม	๒๐	๕,๐๐๐	ม.๖
กองทุนฟื้นฟู	๒ กองทุน	๑๗๙	๘๓๘,๕๕๖	ม.๖,๙
กลุ่มปลูกหอมกระเทียม	๑ กลุ่ม	๑๒	๑๐๐,๐๐๐	ม.๑๑
ยุ้งนาง	๒ กลุ่ม	๑๓๕	๑๖๐,๐๐๐	ม.๗,๑๒
ศูนย์สาธิตการตลาด	๑ กลุ่ม	๗๔	๕๐,๙๒๔	ม.๑๒
กลุ่มรีไซเคิลพลาสติก	๑ กลุ่ม	๙๕	๑๔๐,๐๐๐	ม.๕

๔.๒ ข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างหมายถึงตัวแทนกลุ่มประชากรที่เป็นบุคคลเข้าปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีร์ธรรมวิสุทธิ (ทองคำ คมภิโร) จำนวน ๓๕ คน โดยสอบถามในด้าน เพศ

^๑ องค์การบริหารส่วนตำบลระแงง อำเภอดงหลวง จังหวัดสุรินทร์, “ข้อมูลทั่วไปตำบลระแงง”, (เอกสารอัดสำเนา) , ๒๕๕๕

สถานภาพ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน และสามารถแจกรายละเอียดได้ดังนี้

๑) ข้อมูลด้านเพศ เป็นข้อมูลของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จำแนกจำนวนระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามทั้งหมดจำนวน ๓๕ คน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ ๔.๕ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๕

ข้อมูลด้านเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	จำนวน(ร้อยละ)
ชาย	๑๒	๓๔.๓
หญิง	๒๓	๖๕.๗
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓๕ คน จำแนกเป็นเพศชายจำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓ เป็นเพศหญิงจำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๗ ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีร์ธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) จึงมีความโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นของเพศหญิง

๒) ข้อมูลด้านสถานภาพ เป็นข้อมูลของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จำแนกตามสถานภาพ ๓ กลุ่ม ได้แก่ ผู้นำชุมชน ข้าราชการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามทั้งหมดจำนวน ๓๕ คน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ ๔.๖ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๖

ข้อมูลด้านสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(คน)	จำนวน(ร้อยละ)
ผู้นำชุมชน	๑	๒.๙
ข้าราชการ	๕	๑๔.๓
ประชาชนทั่วไป	๒๙	๘๒.๘
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓๕ คน จำแนกตามสถานภาพได้ดังนี้ ผู้นำชุมชนมีจำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙ ข้าราชการมีจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ ประชาชนมีจำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘ ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีร์ธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) จึงมีความโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นของสถานภาพที่เป็นประชาชนทั่วไป

๓) ข้อมูลด้านช่วงอายุ เป็นข้อมูลของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จำแนกตามช่วงอายุ เป็น ๔ ช่วงคือ ช่วงอายุ ๑ - ๒๐ ปี ๒๑ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๖๐ ปี และมากกว่า ๖๐ ปี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามทั้งหมดจำนวน ๓๕ คน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ ๔.๗ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๗

ข้อมูลช่วงอายุ

ช่วงอายุ(ปี)	จำนวน(คน)	จำนวน(ร้อยละ)
๑ -๒๐	๐	๐
๒๑ - ๔๐	๒	๕.๗
๔๑ -๖๐	๑๘	๕๑.๔
มากกว่า ๖๐	๑๕	๔๒.๙
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓๕ คน จำแนกตามช่วงอายุได้ดังนี้ ช่วงอายุ ๑ -๒๐ ปีมีจำนวน - คน คิดเป็นร้อยละ ๐ ช่วงอายุ ๒๑ - ๔๐ ปี มีจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๗ ช่วงอายุ ๔๑ - ๖๐ ปีมีจำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔ ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ์(ทองคำ คมภิโร) จึงมีความโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นของประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ ๔๑ - ๖๐ ปี

๔) ข้อมูลด้านระดับการศึกษา เป็นข้อมูลของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จำแนกตามระดับการศึกษา เป็น ๔ ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญา และอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามทั้งหมดจำนวน ๓๕ คน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ ๔.๘ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๘

ข้อมูลด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	จำนวน(ร้อยละ)
ประถมศึกษา	๑๙	๕๔.๓
มัธยมศึกษา	๔	๑๑.๔
ปริญญา	๕	๑๔.๓
อื่นๆ	๗	๒๐
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓๕ คน จำแนกตามระดับการศึกษาดังนี้ ระดับประถมศึกษา มีจำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๓ ระดับมัศึกษามีจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ ระดับปริญญา มีจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ และระดับการศึกษาอื่นๆ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ์(ทองคำ คมภิโร) จึงมีความโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นของผู้ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา

๕) ข้อมูลด้านระยะเวลาในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานกับพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ์ (ทองคำ คมภิโร) เป็นข้อมูลของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่จำแนกตามเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อมูลมา ซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่ ๒ -๔๐ ปี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามทั้งหมดจำนวน ๓๕ คน ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ ๔.๙ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๙
ข้อมูลด้านระยะเวลาในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานกับพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ
(ทองคำ คมภิโร)

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน(คน)	จำนวน(ร้อยละ)
๒	๒	๕.๗
๓	๒	๕.๗
๕	๓	๘.๖
๖	๓	๘.๖
๘	๓	๘.๖
๙	๓	๘.๖
๑๐	๒	๕.๗
๑๒	๓	๘.๖
๑๕	๓	๘.๖
๑๖	๑	๒.๙
๑๙	๑	๒.๙
๒๐	๑	๒.๙
๒๑	๑	๒.๙
๒๓	๑	๒.๙
๒๔	๕	๑๔.๓
๔๐	๑	๒.๙
รวม	๓๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่าในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) มีความโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) ระหว่าง ๕ - ๑๐ ปี

๖) เกณฑ์ระดับความคิดเห็น ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดระดับมาตรฐานวัดค่าความคิดเห็น เป็น ๕ ระดับ (Rating scale) โดยการกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยรวมในแต่ละด้าน ดังนี้

- ๕ = พึงพอใจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ ขึ้นไป)
- ๔ = พึงพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙)
- ๓ = พึงพอใจปานกลาง (ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙)
- ๒ = พึงพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙)
- ๑ = พึงพอใจน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙)

๔.๓ ผลการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) ของชุมชนตำบลระแงง อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ (ทองคำ คมภิโร) ของประชาชนในตำบลระแงง อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดสุรินทร์ กำหนดประเด็นศึกษา ๔ ประเด็น ได้แก่ ผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนากาย ผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนาจิต ผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนาปัญญา ดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ ผลในด้านการพัฒนากาย

การปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนากาย หมายถึง การจัดการทางกายภาพ ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมทางวัตถุได้ถูกต้องขึ้น การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในภาคสนาม ผลการประเมินการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิของชุมชนตำบลระแงง อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการพัฒนากาย ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด คือ ๑) มีการจัดการทางกายภาพเป็นระเบียบมากขึ้น ๒) ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมทางวัตถุได้ถูกต้องขึ้น โดยมีผลตามตารางที่ ๔.๑๐ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๐

ผลของการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ ในด้านการพัฒนากาย

รายการประเมิน	จำนวน ผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ พัฒนาการ
มีการจัดการทางกายภาพเป็นระเบียบมากขึ้น	๓๕	๔.๕๔	.๘๑	มากที่สุด
ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมทางวัตถุได้ถูกต้องขึ้น	๓๕	๔.๖๓	.๔๙	มากที่สุด
รวม	๓๕	๔.๕๘	.๖๕	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลระแงง อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติต่อการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ ในด้านการพัฒนากาย อยู่ในระดับ มากที่สุดทุกตัวชี้วัด โดยลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตศาสตร์จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมทางวัตถุได้ถูกต้องขึ้น มีการจัดการทางกายภาพเป็นระเบียบมากขึ้น เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยตัวเลขคณิตเป็น ๔.๕๘ สรุปได้ว่าประชาชนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ มากที่สุด

๔.๓.๒ ผลในด้านการพัฒนาจิต

การปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนาจิต หมายถึง การมีความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์และเพื่อนร่วมโลกได้ด้วยดี มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน เป็นส่วนร่วมที่สร้างสรรค์สังคม การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในภาคสนาม ผลการประเมินการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิของชุมชนตำบลระแงง อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการพัฒนาจิตประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) การมีความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์

และเพื่อนร่วมโลกได้ด้วยดี ๒) มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน ๓) เป็นส่วนร่วมที่สร้างสรรค์สังคม โดยมีผลตามตารางที่ ๔.๑๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๑
ผลของการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ
ในด้านการพัฒนาศีล

รายการประเมิน	จำนวนผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพัฒนาการ
มีความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์และเพื่อนร่วมโลกได้ด้วยดี	๓๕	๔.๖๓	.๔๙	มากที่สุด
มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน	๓๕	๔.๕๑	.๗๐	มากที่สุด
เป็นส่วนร่วมที่สร้างสรรค์สังคม	๓๕	๔.๓๗	.๙๔	มาก
รวม	๓๕	๔.๕๐	.๗๑	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติต่อการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ ในด้านการพัฒนาศีล อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดโดยลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตศาสตร์จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์และเพื่อนร่วมโลกได้ด้วยดี มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน และเป็นส่วนร่วมที่สร้างสรรค์สังคม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยตัวเลขคณิตเป็น ๔.๕๐ สรุปได้ว่าประชาชนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

๔.๓.๓ ผล ในด้านการพัฒนาจิต

การปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนาจิต หมายถึง การที่มีจิตมั่นคง เข้มแข็งอดทน สะอาดบริสุทธิ์ สงบร่มเย็น มีความสุขในการใช้ชีวิต การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในภาคสนาม ผลการประเมินการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิของชุมชนตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการพัฒนาจิต ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๕ ตัว คือ ๑) การที่มีจิตมั่นคง ๒) มีความเข้มแข็งอดทน ๓) การมีจิตสะอาดบริสุทธิ์ ๔) การมีจิตสงบร่มเย็น และ ๕) มีความสุขในการใช้ชีวิต โดยมีผลตามตารางที่ ๔.๑๒ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๒
ผลของการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ์
ในด้านการพัฒนาจิต

รายการประเมิน	จำนวนผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพัฒนาการ
มีจิตมั่นคง	๓๕	๔.๔๙	.๘๑	มาก
เข้มแข็งอดทน	๓๕	๔.๔๙	.๘๑	มาก
จิตสะอาดบริสุทธิ์	๓๕	๔.๔๓	.๘๑	มาก
สงบร่มเย็น	๓๕	๔.๖๐	.๗๓	มากที่สุด
มีความสุขในการใช้ชีวิต	๓๕	๔.๖๖	.๙๖	มากที่สุด
รวม	๓๕	๔.๕๓	.๘๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลระแงง อำเภอสว่างภูมิ จังหวัดสุรินทร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติต่อการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ์ ในด้านการพัฒนาจิต อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตศาสตร์จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีความสุขในการใช้ชีวิต สงบร่มเย็น มีจิตมั่นคง เข้มแข็งอดทน จิตสะอาดบริสุทธิ์ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยตัวเลขคณิตเป็น ๔.๕๓ สรุปได้ว่าประชาชนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

๔.๓.๔ ผลในด้านการพัฒนาปัญญา

การปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในด้านการพัฒนาปัญญา หมายถึง มีทัศนคติที่ถูกต้อง มีความรู้ความเข้าใจ ฉลาดรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีความอิสระ หลุดพ้น/ปล่อยวาง การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในภาคสนาม ผลการประเมินการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ์ของชุมชนตำบลระแงง อำเภอสว่างภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการพัฒนาปัญญาประกอบด้วยตัวชี้วัด ๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑) มีทัศนคติที่ถูกต้อง ๒) มีความรู้ความเข้าใจ ๓) ฉลาดรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ๔) มีความอิสระ ๕) หลุดพ้น/ปล่อยวาง โดยมีผลตามตารางที่ ๔.๑๓ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๓
ผลของการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ
ในด้านการพัฒนาปัญญา

รายการประเมิน	จำนวนผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพัฒนาการ
มีทัศนคติที่ถูกต้อง	๓๕	๔.๕๗	.๖๕	มากที่สุด
มีความรู้ความเข้าใจต่อโลกและชีวิต	๓๕	๔.๓๗	.๘๐	มาก
ฉลาดรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง	๓๕	๔.๓๔	.๘๐	มาก
มีความอิสระ	๓๕	๔.๓๗	.๗๗	มาก
ความหลุดพ้น/ปล่อยวางได้	๓๕	๔.๕๔	.๙๘	มากที่สุด
รวม	๓๕	๔.๔๓	.๘๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติต่อการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ ในด้านการพัฒนาปัญญา อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดโดยลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตศาสตร์จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีทัศนคติที่ถูกต้อง ความหลุดพ้น/ปล่อยวางได้ มีความรู้ความเข้าใจต่อโลกและชีวิต มีความอิสระ ฉลาดรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยตัวเลขคณิตเป็น ๔.๔๓ สรุปประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ **มาก**

สรุปผลการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ (ทองคำ คมภิโร) โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการพัฒนากาย ด้านการพัฒนาศีล ด้านการพัฒนาจิต ด้านการพัฒนาปัญญา ตามตารางที่ ๔.๑๔ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๔
ผลของการวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ
ในภาพรวมทั้ง ๔ ด้าน

รายการประเมิน	จำนวนผู้ตอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพัฒนาการ
ด้านการพัฒนากาย	๓๕	๔.๕๘	.๖๕	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาศีล	๓๕	๔.๕๐	.๗๑	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาจิต	๓๕	๔.๕๓	.๘๒	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาปัญญา	๓๕	๔.๔๓	.๘๐	มาก
รวม	๓๕	๔.๕๑	.๗๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ (ทองคำ คมภิโร) ทั้ง ๔ ด้านคือ ด้านการพัฒนากาย ด้านการพัฒนาศีล ด้านการพัฒนาจิต ด้านการพัฒนาปัญญา โดยลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตศาสตร์จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านพัฒนากาย ด้านการพัฒนาจิต ด้านการพัฒนาศีล และด้านการพัฒนาปัญญา โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น ๔.๕๑ สรุปได้ว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ (ทองคำ คมภิโร) อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

จากการรวบรวมข้อมูลภาคสนามพบว่าผลของการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) ของชุมชนตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ในด้านการพัฒนากาย คือการจัดการทางกายภาพ ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมทางวัตถุได้ถูกต้องขึ้น พบว่าประชาชนมีพัฒนาการอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านการพัฒนาศีล คือ การมีความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์และเพื่อนร่วมโลกได้ด้วยดี มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน เป็นส่วนร่วมที่สร้างสรรค์สังคม พบว่าประชาชน มีพัฒนาการอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านการพัฒนาจิต คือ การที่มีจิตมั่นคง เข้มแข็ง อดทน สะอาดบริสุทธิ์ สงบร่มเย็น มีความสุขในการใช้ชีวิต พบว่าประชาชนมีพัฒนาการอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านการพัฒนาปัญญา คือ มีทัศนคติที่ถูกต้อง มีความรู้ความเข้าใจ ฉลาดรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง อิสระ หลุดพ้น พบว่าประชาชนมีพัฒนาการอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของพระครูคัมภีรธรรมวิสุทธิ(ทองคำ คมภิโร) เกิดประโยชน์ต่อชุมชนตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ตลอดถึงประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ยังมีคุณค่าต่อพัฒนาการทางด้านการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานในพระพุทธศาสนา ส่งผลต่อพัฒนาการของพระพุทธศาสนาในประเทศไทยให้มีความมั่นคง